

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, čj. MSP-152/2025-OSV-OSV/2, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2025, čj. 51 A 38/2025-51,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 18. 12. 2025 kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Praze.

[2] Stěžovatel podal kasační stížnost, aniž by uhradil soudní poplatek. Výše soudního poplatku za kasační stížnost podle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 5 000 Kč. Podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatí.

[4] Stěžovatel s kasační stížností spojil žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce. Oba tyto procesní návrhy nicméně zamítl Nejvyšší správní soud usnesením z 25. 2. 2026, čj. 22 As 290/2025-16. Dospěl totiž k závěru, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná ve smyslu § 36 odst. 3 soudního řádu správního.

Stěžovatele proto výrokem III. tohoto usnesení vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení splnil svoji poplatkovou povinnost tím, že zaplatí soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč. Zároveň jej poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Z důvodu, že kasační stížnost zjevně nemohla být úspěšná, neměl Nejvyšší správní soud důvod k tomu, aby se zabýval i tím, zda také osobní a majetkové poměry stěžovatele odůvodňují jeho procesní návrhy.

[5] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5. 3. 2026. Stanovená patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 20. 3. 2026. Stěžovatel však v této lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel svoji poplatkovou povinnost nesplnil.

[6] Na tomto závěru nic nemění ani podání stěžovatele z 12. 3. 2026, v němž stěžovatel znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stěžovatelův nesouhlas s názorem Nejvyššího správního soudu ohledně zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti nepředstavuje podstatnou změnu okolností, která by vyžadovala o procesních návrzích stěžovatele znovu rozhodnout. Lze dodat, že usnesení Krajského soudu v Praze z 19. 9. 2024, čj. 11 To 261/2024-283, na nějž se stěžovatel ve svém podání z 12. 3. 2026 odkazuje, bylo zrušeno usnesením Nejvyššího soudu z 30. 4. 2025, čj. 8 Tdo 258/2025-63. Se závěry tohoto usnesení Nejvyššího soudu se Nejvyšší správní soud již vypořádal ve svém výše uvedeném usnesení z 25. 2. 2026. Nejvyšší správní soud připomíná, že předchozí žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce byly zamítnuty právě z důvodu, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná, na čemž se nic nezměnilo. Nejvyšší správní soud proto nemá důvod k tomu, aby se nově zabýval také osobními a majetkovými poměry stěžovatele, kterými stěžovatel argumentuje ve svém podání z 12. 3. 2026. Nejvyšší správní soud proto znovu odkazuje na své usnesení z 25. 2. 2026, aniž by o opakovaných návrzích stěžovatele znovu samostatně rozhodoval.

[7] Jelikož stěžovatel nesplnil svoji poplatkovou povinnost spojenou s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) soudního řádu správního řízení o kasační stížnosti zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první soudního řádu správního ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. března 2026

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu